

Se naște o stea

Lucica Boltasu

Se scutură norii de brumă
Și tainic domnește-nserarea,
Sub hainele grele de humă
Se-ascunde lumina și sarea.
Și bobul scăpat din desagă
Se luptă cu propria trezire,
Căci viața-i e scumpă și dragă
Și plin de... preaplin și iubire.

Se sparge-nvelișul de piatră
Și vrejul țâșnește spre viață,
Strânsoarea în urmă-i lăsată,
E noapte și-i iar dimineată.
Pe solu-nghețat, promoroacă,
Îmbracă golașa natură
Ce pare atât de săracă...
Doar vreascuri, țărână și zgură.

Dar picurul cald de Lumină,
Se-nalță ca vrejul, spre cer
Ghidat de o pronie divină,
Dezleagă al vieții mister.
Oceanele-și leapădă sarea,
Dând gust bucatelor fade,
Străluce în flacără zarea,
În umbre așteaptă iscoade.

Un zvon se propagă și-aduce
Speranță și-o Bunăvestire
Pe ceruri Luceafăr străluce,
Deșteaptă-te tu, omenire!
O iesle dezvoltă planul
Ce-l are Sfîntirea pe glie
Un Prunc ne îmbucură anul
Cu har și cu dor de vecie.

În linie-orizontul vorbește
Când cerul sărută pământul,
Dumnezeu creatura-Și iubește
Trimițând spre-mpăcare Cuvântul.
Se naște o Stea și-o apune,
Dar ea niciodată nu moare,
Străluce de veacuri și spune:

"Sunt drumul spre Soare-răsare!"

Preambulul...scopul, menirea
Ce-o are micuța Făptură,
E de a salva omenirea...
Așa este scris în Scriptură!
O iesle, sfințenie și-o cruce
O naștere, moarte-nălțare,
Cărări ce spre ceruri ne duce,
Bucurați-vă astăzi popoare!

Se naște Mesia-ntr-o iesle,
Din dragoste vrea ca să moară,
Nu e un basm, nu-i poveste,
Ce astăzi o-auzi prima oară,
Prin har, Dumnezeu ne vorbește,
"Acesta Mi-e Fiu Preaiubit!"
Dați slavă, căci ne mai iubește,
Deși noi L-am vrut răstignit...

09/12/13, Barcelona-Lucica Boltasu